

vise Forholdsregler for at sikke sig sit Pantes fremtidige Gyldighed, men der gaves ved Siden deraf ingen Bestemmelse, som indeholdt nogen Betryggelse for de vedkommende Creditorer, og jeg antager derfor, at det, her er foreslaaet, maa være tilstrækkeligt betryggende for Alle. — Den sidste midlertidige Bestemmelse gaaer ud paa, at de Forsikringer, som allerede nu staae under Regjeringens Tilsyn, skulle beholde de Rettigheder, som de alle have, paa et Par Stykker nær. — Angaaende selve Lovforslaget skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger af de Hensyn, jeg allerede har tilladt mig at berøre, og jeg skal endnu kun bemærke, at Grunden til, at jeg har foreslaaet denne Kættelse med Hensyn til Udtrædelsen af Landets almindelige Brandforsikring, ligger deels i, at det er en frivillig Forening, og at der ved Loven gjøres en total Forandring i dens hele Stilling, men dernæst ogsaa i, at der under de nuværende Forhold er en Mængde af Vanskeligheder at overvinde for de Vedkommende. Jeg skal imidlertid paa Grund af Omstændighederne ikke videre indlade mig paa Sagen, skjøndt jeg ved Indbringelsen af Lovforslaget erklærede, at jeg vilde give nærmere Oplysninger i den Henseende. Der er endnu kun et Par Bemærkninger, jeg skal fremføre, fordi de angaae et Forhold, med Hensyn til hvilket Regjeringen har taget visse Forholdsregler, for hvilke jeg ikke tror, at den har Lovhjemmel, og jeg fremfører den for at give den ærede Justitsminister Leilighed til at overveie, hvorvidt jeg maatte have Ret eller Uret i denne min Paastand. Det er i Forordningen 1792 § 12 udtrykkelig udtalt, at den her omhandlede Forening er en frivillig Forening, og at det skal staae Enhver frit for at udtræde af den, naar han ikke længere ønsker at have sin Bygning forsikret deri; men ikke desto mindre — og dette finder jeg stridende imod det Rette — er der under 8de Mai 1858 udstedt et ministerielt Circulaire, hvori det paalægges dem, der vilde udtræde, at anmelde dette inden den 15de Martz og den 15de September, idet Udtrædelsen ikke kan stee til andre Tider, og denne Bestemmelse er givet Anvendelse saavel paa dem, der have, som paa dem, der ikke have Panthavere i deres Eien-

domme. — Det andet Punkt, hvorpaa jeg vilde henlede Opmærksomheden, er, at der i den senere Tid af Branddirecteurerne er fordret Betaling for at give Attest for, at en Bygning er udslettet af Landets almindelige Brandforsikring. Da denne Attest aldeles ikke fordres af nogen Anden end af vedkommende Ministerium selv, forekommer det mig, at det er urigtigt at paalægge dem, som udtræde af Foreningen, en Afgift for en Attest, der ikke har Interesse for Andre end for selve Foreningen. Der har ogsaa af mig tidligere været ført Klage over en saadan Fremfærd fra Branddirecteurs Side, og jeg har to ministerielle Skrivelser, hvorefter det er paalaagt de Vedkommende at tilbagebetale den saaledes med Urette oppebaarne Betaling for disse Attester. Disse Skrivelser tilhøre imidlertid en tidligere Tid, og nu er denne Betaling indført paany. Jeg veed ikke, hvor der søges Hjemmel for den, men vist er det, at f. Ex. Branddirecturen i Viborg Amt for ikke lang Tid siden har forlangt Betaling for en saadan Attest. Jeg skal dog nævne, at den ene af de 2 Skrivelser, jeg omtalte, er af 24de August 1859, og at den angik en Attest, som var udstedt af Branddirecturen i Skanderborg Amt; skulde den høitærede Justitsminister ønske det, skal jeg finde den anden, som jeg har liggende etsteds her paa min Plads. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i en lang Række af Aar har været gjort en saadan Brug af § 12 i Forordning 1792, at dette, i Forbindelse med den indførte Stempelafgift, næsten gjør det umuligt i visse Branddirecteurs Districter — thi det er ikke alle Branddirecturer, som gjøre ligemange Vanskeligheder — at udtræde af Landets almindelige Brandforsikring, og dette er en af de Grunde, som forekomme mig at tale for, at der gjøres en Ende paa et Forhold, der iøvrigt heller ikke mere passer til vor nuværende Stilling, og som man nu ogsaa seer at komme bort fra paa andre lignende Gøebeter. — Jeg skal slutte med den Bemærkning, at den Forandring, jeg har bragt i Forslag, er et saameget mere velbegrundet Krav, som det ikke kan paavises, at der paa nogen Maade kan tilveiebringes en Repræsentation, hvormed samtlige Interessenter kunne siges at være velstjente.